

[J. S. Foget.]

Jeg kan for mit Vedkommende kun med Tilfredshed hilse, at man nu gør et Forsøg paa at faa en Ende paa Arbejdet med Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen. Jeg har selv i de senere Aar deltaget stærkt i Agitationen for Udrensningen, og jeg har gennem de sidste 2—3 Aar stadig ventet, at Ministeren vilde tage Initiativet til at gøre Slut paa Bekæmpelsen ved at gennemføre en effektiv Lov paa dette Omraade. Men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at hvis jeg skulde have udformet et Forslag som dette, vilde jeg have sat en Dato, efter hvilken Mælk og slagtet Kvæg fra rene Besætninger skulde betales med en højere Pris end Mælk og Slagtekvæg fra urene Besætninger; saa vilde der hurtigt komme Fart over Arbejdet, og saa vilde man være fritaget for de Chikanerier, der uvægerlig bliver Følgen af denne Lov.

Hovedprincippet i Lovforslaget er at lægge Ansvaret for eventuel Smitte over paa Ejerne af urene Besætninger, men et saadant Ansvar har de jo i Forvejen. Spørgsmaalet har været og er fremdeles, om Smittekilden kan paavises, og kan Smittekilden paavises, har Ejerne af urene Besætninger jo ogsaa uden denne Lov Erstatningsansvar. Jeg tvivler paa, at denne Lovs Vedtagelse vil gøre det lettere, end det hidtil har været, at paavise Smittekilden.

Det, jeg har at indvende imod Lovforslaget, er derfor i første Instans dette, at det efter min Mening er for kontor-mæssigt præget. Bestemmelsen i § 1 om Forbud imod at føre smittefarlige Dyr til Samlepladserne, er aldeles fortræffelig, denne Bestemmelse er det paa høje Tid at faa gennemført. Men der kan være visse praktiske Spørgsmaal, der foreløbig staar uklart, bl. a. hvad der menes med nødvendige Foranstaltninger under Transporten, som er nævnt i § 1, Stk. 3; ligeledes, hvorledes man i Praksis vil adskille Dyr fra rene og Dyr fra urene Besætninger. Hvorledes vil man f. Eks. kontrolere, at Dyr fra urene Besætninger ikke tilføres den rene Samleplads? Hvorledes vil man kontrolere, at Vognmanden renser sin Vogn efter at have kørt et tuberkuløst Dyr ind til Slagtestedet? Han faar jo ikke altid at vide, om det er urene Dyr, han har transporteret — det kan man ikke regne med at Sælgeren siger til ham —, og man vil her ikke have nogen effektiv Kontrol. Naa, selvfølgelig har jeg ikke noget imod, at disse Bestemmelser findes i Lo-

ven, men jeg vil kun pege paa, at det er uhyre vanskeligt at faa dem respekteret.

Det er imidlertid ganske særlig § 1, Stk. 6, som jeg stiller mig meget skeptisk over for, og som jeg heller ikke tror bliver overholdt. Et saadant Paabud om at flytte Hegnet 2,5 m vil sige det samme som, at et nyt Hegn skal opsættes, da Hegnene jo som Regel er Fælleshegn. En Mand, der har en ren Besætning, og hvis Naboer ikke har det, vil ikke lægge sig ud med alle sine Naboer for at faa denne Regel overholdt, og frivilligt, eller rettere i Følge Lovbestemmelsen, vil det være i meget faa Tilfælde, at Bestemmelsen bliver overholdt.

Vandingsspørgsmaalet vil ogsaa vanskeligt blive overholdt, men efter Rettelserne i Folketinget forekommer Kravet her saa rimeligt, at man ikke med Rette kan indvende noget herimod.

Bestemmelsen i Stk. 7 vedrørende Prøvning af Fodermesteren er god at have, men i de fleste Tilfælde vil den sikkert kun blive brugt, naar det allerede er for sent.

Bestemmelserne i § 2 angaaende Forholdene paa Mejerierne har jeg noget at indvende imod. I § 2, Stk. 1, fordres det, at bl. a. Vallen skal kunne bestaa den Storckske Prøve. Det vil, saa vidt jeg har forstaaet, sige, at Vallen skal opvarmes til 80—90 Grader. En saadan Opvarmning fordrer ikke alene et stort Brændselsforbrug, men Vallens Foderværdi nedsættes samtidig i væsentlig Grad, Ostestoffet udfældes, og Forraadningsbakterierne faar friere Spillerum. Ved en Langtidspasteurisering opnaar man faktisk det samme Resultat, nemlig at dræbe Tuberkelbakterierne, og herved ødelægges Foderværdien ikke. Ved Langtidspasteurisering opvarmes Vallen til 63 Grader i 20 Minutter; dette Resultat opnaas, efter hvad man har sagt mig, ved at opvarme Vallen til 63 Grader og lade den staa i et Trækcar. Det har vist sig paa et Mejeri, som jeg kender ret godt, at hvis man opvarmer Vallen til 72 Grader og hensætter den i et Trækcar, falder Temperaturen ikke mere end 4 Grader i 3 Timer. En Opvarmning til 72 Grader kan kontroleres gennem den saakaldte Fosfatase-Prøve, der er anerkendt i flere Lande, og herved ødelægges Vallens Foderværdi ikke. Jeg vil derfor gerne understrege dette Forhold, at man ved at nøjes med at opvarme Vallen til 72 Grader og langtidspasteuriserer den opnaar samme Resultat som ved den stærke Opvarmning til 80—90 Grader, og herved undgaas ikke alene et væsentligt Brændselsforbrug, men